

شهید سید امیر مسعود بلیغ
ولادت: ۱۳۳۲/۲/۱۲، استان تهران
کارمند دانشگاه شهید بهشتی
شهادت: ۱۳۵۹/۱۰/۱۶، دشت آزادگان
آرامگاه: تهران، بهشت زهرا، قطعه ۲۴، ردیف ۵۷، شماره ۸

زندگی نامه

شهید مسعود بلیغ که نخستین شهید دانشگاه شهید بهشتی به شمار می‌رود، در دوازدهم اردیبهشت ۱۳۳۲ در شهر تهران متولد شد. پدرش استاد دانشگاه تهران و مادرش نیز اهل علم و قلم بود. وقتی دانشجوی سال سوم بود و هم‌زمان با انقلاب فرهنگی و تعطیلی دانشگاه‌ها، در دفتر فنی دانشگاه شهید بهشتی فعالیت می‌کرد. با شروع جنگ تحمیلی از طریق بسیج دانشگاه (واحد رزمی) به جبهه اعزام شد و در شانزدهم دی ۱۳۵۹ در دشت آزادگان به شهادت رسید.

مادر شهید درباره نحوه شهادت پسرش با نقل قول از هم‌زمان وی می‌گوید: امیر مسعود شب هنگام در شط فرات وضو گرفت و با دست، خون جراحات‌های صورتش را پاک می‌کرد و بعد بر بالای بلندی فرات ایستاد و دست‌هایش را بالا گرفت؛ سپس رو به قبله نشست، در حالی که حرکت نمی‌کرد. هم‌رزم شهید به سویش می‌رود و او را می‌بیند در حالی که صورتش رنگ پریده است و نفس نمی‌کشد و قلبش نمی‌زند. تمام هم‌سنگری‌ها به سمت او می‌دوند و برای انتقال پیکر پاکش در میان رگبار دشمن، او را تا چهل کیلومتر روی زمین می‌کشند و گریه‌کنان می‌گویند که کاش ما همه مرده بودیم و او زنده بود. چون همیشه می‌گفت: «من جلو می‌روم و شما پشت من بیایید؛ چون سادات هستیم، جدم کمک می‌کند و برای هیچ‌کس اتفاقی نمی‌افتد.» او همیشه مظهر شجاعت بود.^۱

^۱ مرکز اسناد بنیاد شهید و امور ایثارگران تهران بزرگ

شعری از شهید بلیغ

«شهید راه حق»

مرا در سنگرم مدفون نمایید، حفاظت می‌کند جسمم از ایران
منم سرباز دست از جان کشیده، کنم تقدیم میهن این تن و جان
ایا دشمن مترس از توپ و تانکم، بترس از این سر پر شور و ایمان
ز قعر دل بگویم راز خود را، مرا یارند افواج شهیدان
نگر سرباز ایرانی چه دارد، به دستش تیر و توپ و نور قرآن
مبادا خواهرانم وحشت آرید که ما باشیم در ظلّ امامان
هر آن کس راه حق پویید شاد است، موفق باشد او در پای میزان
مرا اسلام دین و شیعه مذهب، تعهد بسته‌ام در راه وجدان
خدا را قائلم چون نیست جز او، که خلقم کرده بر ملک فقیهان
اماما! آگها! تبریک گویم، ترا از این همه عشق دلیران
الا ای رهبر دنیا و دینم! دعا فرما که گردم از شهیدان